

344,000 Kr., til Lærere i Landkommunerne 1,017,000 Kr., eller 3 Gange saa meget som det første. I dette ligger saaledes i og for sig intet nyt. Regeringen har to Gange — i 90-erne — indbragt Forslag, efter hvilke Staten yder sit Tilskud til Lærerlønningerne. Første Gang var Hovedsummen 4 Gange saa stor til Lærerne paa Landet som til Lærerne i Købstæderne, anden Gang, i det andet Forslag, 5 Gange saa stor. Efter de nugældende Forhold er Hovedsummen $3\frac{1}{2}$ Gange saa stor, og hertil foreslaas nu lagt en ny, en forhøjet Bevilling, hvis to Hovedsummer forholde sig som 3 til 1. Det maa jo ogsaa erindres, at der ikke her er Tale om et Tilskud til Kommunerne til disses Skolevæsen. Var der Tale om, at vi her fra Statskassen ydede et Tilskud til den enkelte Kommune til dens Skolevæsen, maatte denne Fordeling jo ske til hver enkelt Kommune og maatte udregnes for hver enkelt Kommune efter et bestemt Forholdstal. Var her Tale om et kommunalt Tilskud, burde en Beregning finde Sted for hver enkelt Kommune paa samme eller lignende Maade, som det sker ved den aarlige Fordeling af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Statskassen til Kommunerne, ved hvilken Fordeling Forholdstallet mellem den i den enkelte Kommune paa-lignede Indkomst- og Formueskat til Staten og visse kommunale Udgifter lægges til Grund. Men det er jo ikke noget saadant, Skoleloven af 1899 har indført, og som her i dette Forslag foreslaas yderligere udviklet. Her er Tale om et direkte Løntillæg til hver enkelt Lærer, et Tilskud, som derfor kun for saa vidt kan siges at være et Tilskud ogsaa til Kommunerne, som det skaffer Kommunernes Lærerpersonale en anstændig Løn, uden at Kommunerne behøve at bære denne Udgift fuldt ud. Men hvad der af disse Penge kommer til den enkelte Kommune, er jo ganske forskelligt; dette beror paa saadanne Tilfældigheder som den Anciennitet, Kommunens enkelte Lærere have. Hvad Lovforslaget nu kræver af Kommunerne, er for Lærernes Vedkommende: Af en Landkommune kræves det, at den skal yde hver af sine Lærere 100 Kr. om Aaret mere end hidtil, og er der Tale om et ganske lille Embede, noget mere, nemlig saa meget, at Minimumsgrænsen, 900 Kr., naas, men saa i øvrigt 100 Kr. aarlig til hver Lærer hele hans Tjenestetid igennem foruden de deraf følgende Udgifter, som Kommunerne faa til forhøjede Lønninger ved Forskoler, Pøgeskoler o. s. v. Ved Siden af dette, der lægges paa Kom-

munerne, forhøjer Staten sit Løntillæg, der nu udgør 700 Kr., til den enkelte Lærer, naar han har naaet det højeste Trin, til 1,100 Kr. Købstadkommunerne skulle, i de første 2 Aar en Lærer er ansat, yde ham 600 Kr. mere endnu, og i de næste 3 Aar 400 Kr. mere. Men disse Tal ville dog i Virkeligheden for de fleste Købstæders Vedkommende ikke blive saa store, da de allerfleste Købstadkommuner allerede nu frivillig have forhøjet deres Læreres Begyndelsesløn, som nu er 1,000 Kr., hvilket altsaa gaar fra i den forhøjede Lønning, de nu skulle udrede. Naar saa disse 5 Aar ere gaaede, skulle Købstadkommunerne efter den nugældende Lov betale Lærerne en Lønning af 1,500 Kr.; Lovforslaget her foreskriver 1,600 Kr. Altsaa, i de første 5 Aar faa Købstadkommunerne noget mere at udrede i Løn til hver enkelt Lærer, men derefter hele Tjenestetiden igennem, naar de 5 Aar ere gaaede, og altsaa i det lange Løb skulle Købstadkommunerne betale Lærerne 100 Kr. mere aarlig, altsaa ganske ligesom Landkommunerne, og samtidig siger Staten: Løntillæget, der nu er 900 Kr. til Købstadkommunerne, forhøjer Statskassen til 1,400 Kr. Lovforslaget er jo bygget paa det bestaaende.

Jeg nævnede før, hvad der nu udredes til Lærerlønninger i Købstadkommunerne og til Lærerlønninger i Landkommunerne. Sammenligner man, hvad dette Lovforslag føjer til for Statskassens Vedkommende, vil det vise sig, at det nuværende Statstilskud til Købstadkommunernes Lærere og Lærerinder forhøjes med 65 pCt., Statstilskuddet til Landkommunernes Lærere og Lærerinder med 58 pCt. Det er altsaa i Virkeligheden to Tal, der staa meget smukt overfor hinanden og ikke vise en ubillig Forskydning fra den ene Art af Kommuner til Fordel for den anden. Forslaget forhøjer, som nævnt, Statstilskuddet til Lærere i Købstæderne med 65 pCt., i Landkommunerne med 58 pCt. Men det sidste Tal, de 58 pCt., er egentlig kun 54 pCt., idet Statstilskuddet synker til dette Tal, hvis man ikke i Tilskudsforhøjelsen for Landkommunerne medregner de 65,000 Kr. til Privatskolen paa Landet, som jo kun meget uegentligt kunne medregnes her som et forøget Tilskud til Landkommunernes Skolevæsen. I saa Tilfælde blive de to Tal altsaa 65 pCt. Forhøjelse og 54 pCt. Forhøjelse. Og tager man et andet Forhold, udregner man, hvilket Tilskud Statskassen efter det her foreliggende Forslag vil yde